

Vinařické listy

Srpen 2020

EDITORIAL

Vážení spoluobčané,

opět tu máme léto a s tím spojené dovolené a dětské letní prázdniny. V letošním roce jsou jiné, tak jako převážně zatím většina roku 2020 poznamenán COVID-19. Mnoho z nás již bylo nebo se chystá vyrazit někam na dovolenou a opustit každodenní starosti a užívat si zasloužené volno. Jak jsem již před chvílí psal, letos je to jiné kvůli Covid-19, ale myslím si, že bychom si ten náš zasloužený odpočinek neměli nechat znepríjemnit různými zákazy a nařízeními. Ano i já jsem letošní dovolenou v zahraničí posunul na příští roky a vůbec nelituji. V Čechách je krásně, ale nikdy by mě nenapadlo nikomu doporučovat nebo nařizovat kam má jet a jak se tam chovat. Jsme dospělí lidé, kteří by se měli chovat jak k sobě, tak k ostatním s respektem a s pokorou. Pokud někdo jede do zahraničí, tak jistě sám nejlépe ví, jak se tam chovat, aby ochránil sebe a svou rodinu. To samé samozřejmě platí i zde v České republice, kde se to v poslední době opět trochu kazí. Ono, když se podíváte na lidmi přeplněný Jihočeský kraj, Šumavu, Jižní Moravu atd., tak se není ani čemu moc divit, že nemoc o sobě dává zase trochu více vědět. Tím bych chtěl jenom říci, buďme ohleduplní a zkusme se také trochu zastavit a popřemýšlet co ano a co ne, je to na každém z nás, jak to bude dále vypadat. V těchto dnech, kdy píšu tento článek se snaží vláda opět trochu tu naši volnost přiškrtnit a neříkám, že to není nutné, ale počkám si, až co z toho pro mě a následně i pro vás vznikne.

Na závěr trocha toho odlehčení: I když se to někdy nezdá, tak každý člověk může být něčím prospěšný, protože každý z nás může něčím ov tomto životě posloužit. K tomu být prospěšný, člověk nepotřebuje peníze, univerzitní titul, nemusí ani zvládat složitou matematiku anebo český jazyk. Jediné, co člověk potřebuje je lásku a laskavé srdce, a tím si otevírá dveře nás všech.

Přeji vám krásné prožití dovolených, dětem krásné prázdniny, babičkám a dědečkům více trpělivosti s námi a naší omladinou.

S pozdravem Váš starosta Jiří Kohout

PLÁNOVANÉ AKCE

Táborák na ukončení prázdnin

29. 8 2019 od 16.00

Tradiční opékání buřtíků pro děti k ukončení prázdnin na obecním hřišti u Butiku.

Závody Lawi 30. 8. 2019

Poslední srpnová neděle bude patřit cyklistice. Obcí povede trasa závodu a cyklisté budou mít zázemí na vinařickém hřišti.

Dbejte zvýšené pozornosti.

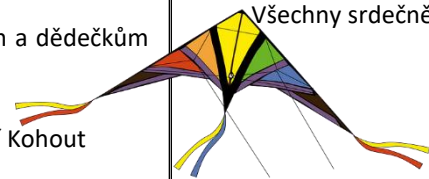
Drakiáda

Již tradičně první sobota v říjnu

3. 10. 2019 od 14 hod

bude patřit drakům a soutěžnímu pečení.

Všechny srdečně zveme!

INFO OBCE

- Zastupitelstvo obce se sešlo dne 29. 6. 2020 a mimo jiné projednalo:
  - Žádost o sponzorský dar od spolku „Kopretinky Dobrovice“.
  - Žádost o prominutí nájemného z důvodu nuceného přerušení provozu v místním pohostinství při Covidové pandemii.
  - schválení zařazení správního území obce Vinařice do územní působnosti SCLLD (Strategie komunitně vedeného místního rozvoje) MAS Boleslavsko na období 2021 – 2027.
  - Seznámení s PID (Pražská integrovaná doprava) o „Integraci veřejné dopravy oblasti Dobrovicka od 21.8. 2020“.

- Rozhodnutí o přidělení zakázky (chodník ke školce) – zhotovitel nebyl vybrán z důvodu účasti pouze jedné firmy ve výběrovém řízení a dále z důvodu velmi vysoké nabídkové ceny za zhotovení díla.
- V sobotu 15. 8. 2020 je na hřišti U Butiku povoleno posunutí nočního klidu.
- Během měsíce září proběhne výměna autobusové čekárny U Kovárny a U Kapličky. Během rekonstrukce zastávek dbejte v těchto místech zvýšené bezpečnosti. Děkujeme.
- Pro zájemce jsou stále na úřadě k dispozici roušky a dezinfekce.
- **Nadále žádáme občany a návštěvníky obce, aby při využívání veřejných prostor u Žárovky a U Butiku udržovali pořádek!!!**

CO SE DĚLO V ČERVNU A V ČERVENCI

DĚTSKÝ DEN A LUMPAČENÍ

Po několikátýdenní kulturní odstávce, kdy museli být všechny naplánované akce zrušeny se konečně 13. 6. konal dětský den. Jednotlivé stanoviště byly pojaty v duchu pořadu Máme rádi Česko a náplní úkolu, který museli děti splnit, tak představovaly různá města v republice. Při zdobení perníčků jsme zavítali do Pardubic, kreslením vajíček zase do Kraslic, automobilové závody se symbolem okřídleného šípů na přídi samozřejmě představovaly Mladou Boleslav a kromě jiného jsme v cukrové zastávce nemohli opomenout Dobrovice. Zastávek bylo mnoho a všem, kteří se na přípravě a organizaci dětského dne podíleli patří velké poděkování. Závěrem celého dne pak bylo trochu netradičně pojaté lumpačení, kdy rodinné týmy odpovídaly na starostovy záludné otázky nejen o znalosti obce, ale také doplňovačka z oblasti filmu. Dětský den se vyvedl a všichni se dobře bavili.

Z HISTORIE OBCE – POKRAČOVÁNÍ PŘEPISU KRONIKY

VINAŘSTVÍ

Dávno starým odvětvím u nás bývalo vinařství, které dalo vznik jménu obce Vinařice. První zprávy o tom svědčí ze 14 stol. Zvláště ale v 17 věku vinařství u nás kvetlo. Vinicemi byly osázeny jižní svahy pohoří Chlumu, což dokazují i dochované názvy „Vinice“, např. pod tvrzí Vinařice nebo na svahu při rokli v Lišníku, sousední Dobrovice má pozemky „Na Vinici“, rovněž Semčice, Mladá Boleslav, Vinec aj. Vinice pod tvrzí, jak zaznamenáno, když rok úrodný, vydala vína do dvanácti sudů sedmivěderních – srazíc polovici na náklad, vynesla v platu běžném 1.800 kop. Rovněž vinopalna v Dobrovici, o níž je zpráva, byla svědectvím o pěstování vinné révy. Lisovna vína na prostranství před zdejší zámek, pamatována ještě generací před námi. V šedesátých letech 19. století měl všechno víno pod mocí zahradník Hužera.

Že vinařství bývalo pýchou zdejší vrchnosti svědčí i místnost v přízemí zdejšího zámku na východní straně se samostatným vchodem zvenčí. Zachované malby na klenutém stropu této místnosti, v nichž mimo ostatního ovoce převládají hrozny révy vinné symbolizují tehdejší zdejší vinařství. I dočasné označení „hostinec pod vinohradem“ v čís. Pop. 58 mělo připomínat bývalou vinici pod zámek. Ta v 60 letech naší doby byla, jako demonstrační, obnovena v rozsahu asi 1000 keřů. Vysazena byla jednotným zemědělským družstvem, ale neošetřována, skýtá žalostný obraz

připomínající nezbytný její konec. Jinak, jen ojediněle několik keřů révy, najde se dnes v soukromých zahrádkách pouze pro vlastní potřebu.

OVOCNÁŘSTVÍ

Optimální půdní a klimatické podmínky byly u nás příčinou dávného vžití ovocnářství. Majitelé zahrad však málo snad chápali jeho finanční význam, neboť až do I. světové války prodávali úrodu ovoce většinou sadařům dle odhadu na stromech. Tím dělili se však s nimi o finanční efekt. Dvůr tímto způsobem prodával úrodu až do roku 1949, kdy celý jeho objekt převzalo JZD.

Odbyt ovoce od drobných pěstitelů prováděl se většinou na trzích v Mladé Boleslavi, kam nosili plné nůše o váze přes 30 kg pěšky na zádech. Z panské zahrady, mimo na trh, nosilo se stolní ovoce v nůších pro vrchnost až na Loučeň.

V sortimentu zastoupeny byly nejvíce švestky. Přebytky jejich množství a z části i hrušky, bývalo do minulého století po domácku sušeno v sušárnách a takto konzervované v příhodné době prodáváno. Do první poloviny našeho století zachovalo se pět takových sušíren; jedna stála v ovocné školce za dvorem nad Černovnou, druhá ve štěpnici pod zámekem, jiná Činovskova z č. 8 na poli na hoření Brahuli, Kopřivova z č. 7 v jejich zahradě a Sobotkova též v zahradě u č.p. 18. V poslední, po dlouhém klidu, sušilo se v jednom roce za I. světové války /1914–1918/ naposledy.

Stromkové výpěstky pěstovány v panské školce nejdříve ve štěpnici pod zámekem, později na poli za dvorem nad Černovnou a naposledy nad dvorem a zdolíně. Proslulé štěpy vysazovány odtud do panských zahrad a rozsáhlých alejí kolem panských lánů polí na celém panství. Tady kupovali stromky také ostatní pěstitelé z okolí. Vždyť tu také byli odborní školkaři, z nichž poslední za Thurn – Taxise, Gustav Peček, byl tu do roku 1924 a na odpočinek se odstěhoval do Dolního Bousova. Po parcelaci, za majitele Ing. Fr. Nováka, byl zde Pavel Šída, který svůj život dokonal v Blšanech u Podpořen. Posledním byl mladý školkař Klouček, za kterého byla školka definitivně zrušena.

Z obecních zápisů vyplývá, že do roku 1886 bývaly v masných krámech / od Černovny ke Štěpnici / vysázeny ořechy, které jako neplodné, byly vyvráceny a místo nich vysázeny třešně. V r. 1887 dosázela se druhá část návsi od kapličky k domu č. 44. třešněmi, nyní je tam výsadba jabloňová. Panský švestkový sad na Doubravě, kolem 5 ha, pamatován do počátků našeho stolení. V části ve vrbičkách, od silnice Dobrovice – Sýčina dolů, býval obecní švestkový sad, který z rozhodnutí obecního zastupitelstva byl vykácen a na místo něco byly v roce 1920 a 21 vysázeny jabloně a hrušky Solanky. Tehdy se platilo za jeden štěp jabloně a hrušně 16–17 korun. Brzo po počátku našeho století byly uvážlivým rozhodnutím některých zemědělců vysázeny nové polní sady, hlavně třešňové. Uvádím třešňovky: Machovu, Vinšovu, Bartoňovu a Zvěřinovu, všechny v lišínku a dnes už zrušeny, obecní třešňovku u Černovny, Rohackovou Brahuli / vykácenou 1968/, Hlaváčovou, Loudovou a Vinšovou za humny, od r. 1932–34 třešňovku a meruňkovnu Sobotkovou pod vsí u kříže /10 korců/ a od r. 1938 Hanzlíkovou východně od lesa Kněžského, která jako na nevhodném místě se studenými průtahy v roce 1965 zrušena. Všechny zbylé, včetně panské a obecní aleje za dvorem ke kříži, jsou dnes v držení JZD, z nichž nejvýnosnější je Sobotkova s roční úrodou 100 až 200 třešní.

Průkopníkem v pěstování meruněk stal se v roce 1989 Josef Kumpán z č. 63, bývalý ovocnář na Litoměřicku, později V. Zvěřina z č. 11. Dle dobrovických záznamů byla první meruňka ve zdejším okolí vysazena na děkanské zahradě v Dobrovici kolem r. 1831.

JZD provedlo, z iniciativy ovocnáře J. Sobotky, dvě nové polní výsadby; první v r. 1951, monokulturu jabloňovou, na nových typových podnožích naštěpovanou, na místě někdejší švestkovny u lesa Doubravy na 5 a půl ha počtu přes 800 stromů, druhou meruňkovou, na Brahuli v r. 1954 v množství 250 stromů. Obě jsou dnes pro JZD finančně nejnadanějšími.

Pro zajímavost uvádím některé staré odrůdy, které bývaly běžnými ještě v době mého mládí, ale které dnes pro zmlsané jazyky a velikou lidskou náročnost by už nikdo nejedl. U slív, mimo švestek domácích, to byla karlátka a sedmihračky /správně durancie/, u jablek Ančičky /nejranější odrůda – předchůdce průsvitného letního/, ovčí hubičky, jeptišky, Alexandry, cikánky, míšeňské, koženky aj., u hrušek zofničky, Kačenky, perničky, muškatelky, krvavky, madovky, Jakubice, šatlavky, ovesnice, punčošky, cibulky, špinky, mydlinky, cvarkle, koporečky atd.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

JUBILEUM: Luděk Čuban 80 let (červen)

Josef Horáček 85 let (červen)

NAROZENÍ: Amálie Andresová (červenec)

OSOBNOST OBCE ANEB ŽIJÍ MEZI NÁMI

Patří k těm lidem, kteří pro Vinařice a lidi v obci za svůj život mnoho udělali, za což mu patří veliké poděkování. Nejen proto byl několikrát žádán o rozhovor, který vždy se skromností sobě vlastní odmítl. Tento rozhovor tak vznikl spontánně během oslavy kulatého výročí jeho narozenin, a to už souhlas s otištěním dal, za což moc děkujeme. Můžete si tak přečíst něco málo o životě pana Ludka Čubana a hlavně se nechat pobavit jeho nezaměnitelným humorem, příjemné čtení.

Narodil jste se na Vinařicích?

Ano, tamhle v tom baráku, co je teď pan Frajer (ukazuje na dům). Tam bydleli dřív Slukovi, moje babička. V roce 1962 jsme postavili tenhle dům, kde žijeme. S Dudkovými jsme se tehdy přetahovali o číslo popisné jedna. Předtím byla totiž jednička hospoda na nádraží, která vyhořela, takže bylo to číslo volné. Dudkovi si žádost o něj podali dřív, tak ho mají oni a my máme 91. Vždy se novému domu přidělilo první nebo poslední volné číslo. S Honzou Dudkovým jsme velcí kamarádi. Já jsem prostřední ze tří kluků, a když starší brácha Zbyněk odešel na vojnu, tak jsem zdědil jeho motorku 150. Udělal jsem si papíry a s Honzou jsme jezdili za holkama do Pěčic.

Tak to jste měli fajn, že se vám jako kamarádům líbili holky z jedné vesnice..

Nám se líbilo holek (smích). S Honzou jsme spolu byli i na vojně, ale on byl nakonec přidělen do Ostravy a já do Brna, tak jsme se na chvíli rozešli.

MEDAILONEK

Luděk ČUBAN

- Narozen v roce 1940 ve znamení blíženců
- Rodinný stav: ženatý, tři děti, 5 vnoučat a 2 pravnoučata
- Co má rád: „Mám rád sladké, ale kvůli cukru ho nesmím.“

Říkal jste, že jste měl motorku. Jezdil jste hodně, jste motorkář?

Jezdil jsem 10 let do práce do Krnska na motorce v každém počasí, a tak jsem toho ježdění měl plné zuby, takže motorkář nejsem.

A čím jste vyučený?

Byli jsme doma tři kluci a všichni jsme nástrojaři. Já se začal učit v Krnsku, tam byla nádherná budova, úplně nová. Předtím se tam vyráběli hračky, už si nevzpomenu, jak se ta hračkárna jmenovala. Druhý rok jsme už chodili do budovy, co je teď škodovácké muzeum.

Pracoval jste i někde jinde než ve Škodovce?

Celý život jsem Škodovák. Dělal jsem tam 40 let. Chvilí jsem pracoval na pracovišti v Krnsku a pak jsem přešel na vývoj nových technologií. Bylo nás tehdy na dílně asi osm nebo deset dělníků a asi 30 inženýrů s různými specializacemi a vždycky když některého z nich něco napadlo, tak my jsme jim to vyráběli.

Manželka pochází také z Vinařic?

Ne, pochází z Pěčic. Když jsme s Honzou Dudkem chodili „na čaje“ do Kosořic, tak tam chodili i pěkné pěčické holky a já si jednu z nich přivedl domů. Máme letos 57 let od svatby a rok jsme spolu předtím chodili tak zvaně na černo (pousmání).

Měl jste nebo stále máte nějakého koníčka, zálibu, či co děláte ve volném čase?

Já měl jedině hasiče a pomoc v obci DOSce, to byla výplň mého času. Hasičský okrsek jsme nějaký čas táhli my dva s Joskou Suchým, Petr Sobotka byl tenkrát na okrese. Vinařickým hasičům předsedal Honza Dudek. A když už nechtěl, tak jsem s tvým tátou a nevím kdo tady ještě u toho tenkrát byl, vymýšleli, kdo by to po Honzovi vzal. Chtěli, abych to vzal já, ale pracoval jsem na ráno, a to by se nehodilo, neměl bych kdy zařizovat potřebné věci. Tak jsme přesvědčili Josku Kašpara. A když umřel, tak to pak převzal Milan Hruška. A dělal to moc dobře.

Jaké vzpomínky máte na Vinařice z dřívějších dob?

První televize na Vinařicích byla v kulturní jizbě na zámku. Tenkrát ji svazáci dostali a tam chodilo lidí.. A také se pamatuji, že mi měli druhou. Já byl tehdy první rok na brigádě na chmelu, a když jsem se vrátil, tak už jsme ji měli doma. A pamatuji se, dávali nějakou operetu nebo co to bylo, kde tancovali kankán a jak tam ty ženské zvedaly sukně a nohy, tak já na to nemohl koukat. (smích)

V čem jsou Vinařice jiné, než bývaly a co byste vylepšil?

Štve mě, že už tu není krám, ale hospoda je dobrá. Co se tu vystřídalo hospodských! A co bych vylepšil? Vylepšil bych to, že je starosta spartan, to se mi nelíbí. (smích)

Změnil byste ve svém životě něco a na co jste opravdu pyšný?

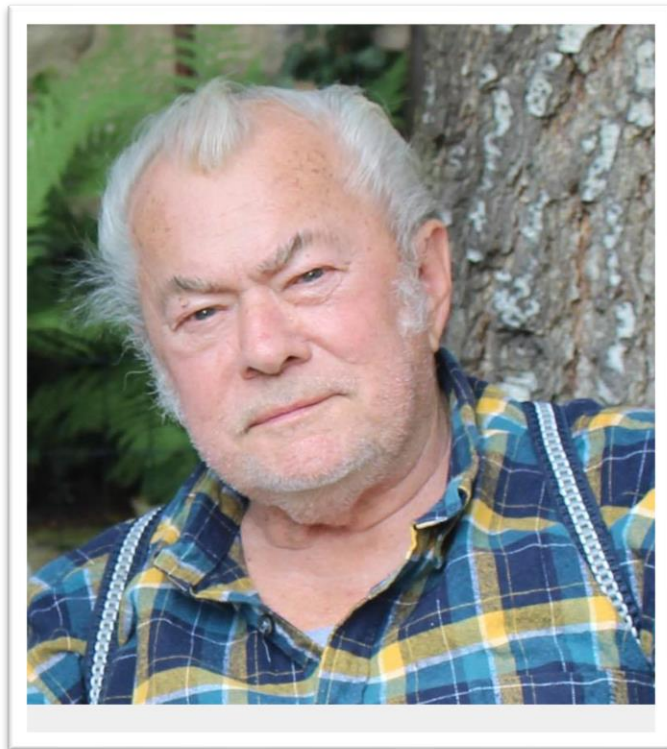
Ne, nezměnil bych vůbec nic. Pyšný jsem na rodinu, na všechny tři děti, které máme a na vnoučata. Vinařické holky jsou chytré po mě (smích), jedna je učitelka a druhá studuje na inženýra.

Co byste vzkázal Vinařákům?

Asi aby si vážili zdraví a byli k sobě ohleduplnější.

A co říci závěrem?

Nedávno jsem seděl v čekárně u doktora a na okno si tam sedl dudek. Celý život kamarádím s Dudkem, ale toho pravého jsem viděl poprvé v životě živého až teď. (smích)

Kontakty VL: Editace, text, rozhovor – Kamila Slaná; editorial - Jiří Kohout; společenská kronika – Vladimíra Bečvářová;
www.obecvinarice.cz; obecvinarice@obecvinarice, Obec Vinařice 65, Dobrovice 294 41; tel: 326386693